
Dokument z posiedzenia

7.9.2015

B8-0840/2015

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie roli UE w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie
(2015/2685(RSP))

Martina Anderson, Neoklis Sylikiotis, Patrick Le Hyaric, Ángela Vallina, Sofia Sakorafa, Younous Omarjee, Marisa Matias, Tania González Peñas, Lola Sánchez Caldentey, Estefanía Torres Martínez, Pablo Iglesias, Marina Albiol Guzmán, Paloma López Bermejo, Javier Couso Permuy, Lidia Senra Rodríguez, Josu Juaristi Abaunz, Malin Björk, Stelios Kouloglou, Kostas Chrysogonos, Takis Hadjigeorgiou, Eleonora Forenza, Merja Kyllönen, Marie-Christine Vergiat, Kateřina Konečná
w imieniu grupy GUE/NGL

Rezolucja Parlamentu w sprawie roli UE w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie (2015/2685(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie konfliktu palestyńsko-izraelskiego,
- uwzględniając decyzję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 29 listopada 2012 r. o przyznaniu Palestynie statusu nieczłonkowskiego państwa obserwatora,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 194 oraz rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 242 (1967 r.), nr 252 (1968 r.), nr 338 (1972 r.), nr 476 (1980 r.), nr 478 (1980 r.) i nr 1860 (2009 r.),
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 67/19,
- uwzględniając oenzetowskie konwencje praw człowieka, których stronami są Izrael i Palestyna,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ nr A/HRC/L.35 w sprawie zapewnienia rozliczalności i sprawiedliwości za wszelkie naruszenia prawa międzynarodowego na okupowanych terytoriach palestyńskich, w tym we Wschodniej Jerozolimie, przyjętą w dniu 3 lipca 2015 r. przy jednogłównym poparciu UE,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając IV konwencję genewską,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
- uwzględniając konwencję ONZ o prawach dziecka (UNCRC) z dnia 20 listopada 1989 r., w szczególności jej art. 9 i 37,
- uwzględniając Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętą na mocy rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 39/46 z dnia 10 grudnia 1984 r.,
- uwzględniając porozumienia z Oslo (Deklaracja zasad dotyczących przejściowych ustaleń w sprawie samodzielnego sprawowania rządów) z dnia 13 września 1993 r.,
- uwzględniając opinię doradczą Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości (MTS) z dnia 9 lipca 2004 r. pt. „Prawne konsekwencje wzniesienia muru na okupowanych terytoriach palestyńskich”,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Izraelem, a w szczególności jego art. 2,

- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 grudnia 2013 r., 14 maja 2012 r., 23 maja i 18 lipca 2011 r. oraz 8 grudnia 2009 r. w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie,
  - uwzględniając konkluzje Rady UE do Spraw Zagranicznych z dnia 20 lipca 2015 r. w sprawie Bliskiego Wschodu,
  - uwzględniając wytyczne UE dotyczące propagowania przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego,
  - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini w sprawie sytuacji w Izraelu i Palestynie,
  - uwzględniając decyzję rządu Szwecji o uznaniu z dniem 30 października 2014 r. Państwa Palestyna oraz uznanie Palestyny przez Watykan w czerwcu 2015 r.,
  - uwzględniając pismo z dnia 13 kwietnia 2015 r. wystosowane do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel przez 16 ministrów spraw zagranicznych UE, w którym zaapelowali oni o wprowadzenie w całej UE wytycznych dotyczących prawidłowego oznaczania produktów pochodzących z osiedli,
  - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Federiki Mogherini z dnia 7 maja 2015 r. dotyczące sformowania nowego rządu izraelskiego oraz oświadczenia jej rzecznika z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie podpalenia na Zachodnim Brzegu oraz z dnia 29 lipca 2015 r. w sprawie niedawnych decyzji Izraela o dalszej rozbudowie osiedli,
  - uwzględniając oświadczenie lokalne UE z dnia 24 sierpnia 2015 r. w sprawie wyburzania domów w strefie C oraz budowy muru separacyjnego w Cremisan,
  - uwzględniając sprawozdania szefów misji UE w sprawie Wschodniej Jerozolimy ze stycznia 2012 r., w sprawie strefy C i budowy państwa palestyńskiego z lipca 2011 r. oraz w sprawie przemocy stosowanej przez osadników z kwietnia 2011 r. wraz z towarzyszącym mu komunikatem szefów misji UE z lutego 2012 r. w sprawie przemocy ze strony osadników,
  - uwzględniając wytyczne UE dotyczące kwalifikowania się podmiotów izraelskich i ich działalności na terytoriach okupowanych przez Izrael od czerwca 1967 r. do otrzymania dotacji, nagród i instrumentów finansowych finansowanych ze środków UE począwszy od 2014 r.,
  - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 48 lat po wojnie 1967 r. Izrael nadal okupuje Palestynę, naruszając prawo międzynarodowe i wszystkie odnośne rezolucje Rady Bezpieczeństwa i Zgromadzenia Ogólnego ONZ, oraz mając na uwadze, że zgodnie z oenzetowską rezolucją z 1948 r. Państwo Palestyna w granicach z 1967 r. i ze stolicą we Wschodniej Jerozolimie musi jeszcze uzyskać pełne członkostwo w ONZ;

- B. mając na uwadze, że w listopadzie 2012 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyznało Palestynie status nieczłonkowskiego państwa obserwatora; mając na uwadze, że celem wspólnoty międzynarodowej i deklarowanym przez UE stanowiskiem jest osiągnięcie sprawiedliwego i trwałego pokoju między Izraelczykami a Palestyńczykami oraz – w szerszym kontekście – między Arabami a Izraelczykami;
- C. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wyrażał zdecydowane poparcie dla rozwiązania dwupaństwowego, przewidującego, że Państwo Izrael oraz sąsiadujące z nim niepodległe, demokratyczne i zdolne do samostanowienia Państwo Palestyna ze stolicą we Wschodniej Jerozolimie i w granicach z 1967 r. współistniałyby obok siebie w pokoju;
- D. mając na uwadze, że po 20 latach od czasu zawarcia porozumień z Oslo, których Izrael nie wykonuje, Palestyńczycy stracili już zaufanie do negocjacji;
- E. mając na uwadze, że prezydent Państwa Palestyna Mahmud Abbas ogłosił swój zamiar ustalenia za pośrednictwem ONZ harmonogramu zakończenia izraelskiej okupacji terytorium palestyńskiego w ciągu trzech lat; mając na uwadze, że Liga Państw Arabskich poparła ten plan działania i wezwała do zorganizowania międzynarodowej konferencji mającej na celu znalezienie ostatecznego rozstrzygnięcia tej kwestii w oparciu o arabską inicjatywę pokojową; mając na uwadze, że w Radzie Bezpieczeństwa ONZ prowadzone są równoległe działania, którym przewodzi Francja.
- F. mając na uwadze, że kolejne wysiłki pod przewodnictwem USA, w tym te z 2014 r., mające doprowadzić do merytorycznego procesu pokojowego między Izraelem a Palestyną, zakończyły się niepowodzeniem i istnieje niska możliwość, że w przyszłości taka formuła procesu okaże się skuteczna;
- G. mając na uwadze, że polityka rządu izraelskiego prowadzi do dalszej erozji i całkowitego zaprzepaszczenia możliwości osiągnięcia rozwiązania dwupaństwowego, określonego we wszystkich odnośnych rezolucjach ONZ oraz w odnośnych konkluzjach Rady UE;
- H. mając na uwadze, że pierwsze kroki ustawodawcze koalicyjnego rządu Izraela urzędującego od maju 2015 r. potwierdziły jego nacjonalistyczne, skrajnie prawicowe nastawienie ideologiczne sprzyjające budowie nowych osiedli, czego przykładem jest przyjęcie ustawy o przymusowym karmieniu, zaostrenie sankcji przeciwko osobom rzucającym kamieniami oraz propozycja rozszerzenia zakresu stosowania kary śmierci; mając na uwadze fakt, że przygotowywane są projekty ustaw mających na celu ograniczenie uprawnień Sądu Najwyższego oraz ograniczenie przestrzeni publicznej, w której działać mogą podmioty społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że rząd Izraela ogłosił budowę setek nowych osiedli we Wschodniej Jerozolimie i na Zachodnim Brzegu oraz wznowił budowę muru separacyjnego, pomimo że Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości uznał go w 2004 r. za nielegalny;
- I. mając na uwadze, że ludność palestyńska na Zachodnim Brzegu, zwłaszcza w strefie C i we Wschodniej Jerozolimie, doświadcza rażących naruszeń swoich praw, w tym przemocy ze strony osadników, ograniczeń w dostępie do wody, poważnych ograniczeń swobody przemieszczania się, a także staje w obliczu wyburzeń domów i przymusowych eksmisji; mając na uwadze, że przymusowe przesiedlenie

mieszkańców terenów okupowanych stanowi poważne naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego; mając na uwadze, że polityka planowania przestrzennego stosowana jest jako narzędzie służące eksmisji Palestyńczyków i rozbudowie osiedli; mając na uwadze, że manewry wojskowe są także stosowane jako pretekst do przymusowego wysiedlenia setek Palestyńczyków, zwłaszcza w Dolinie Jordanu; mając na uwadze, że według ONZ od początku 2015 r. izraelscy osadnicy przeprowadzili co najmniej 120 ataków na Palestyńczyków we Wschodniej Jerozolimie i na Zachodnim Brzegu; mając na uwadze, że według izraelskiej organizacji pozarządowej B'Tselem na okupowanych terytoriach palestyńskich w pierwszej połowie 2015 r. co najmniej 13 Palestyńczyków zginęło z rąk izraelskich sił bezpieczeństwa, a 3 izraelskich cywili – z rąk Palestyńczyków;

- J. mając na uwadze, że w izraelskich więzieniach przebywa obecnie w charakterze zatrzymanych i osadzonych 5 700 Palestyńczyków, w tym 160 dzieci, 26 kobiet i 400 osób, wobec których zastosowano zatrzymanie administracyjne; mając na uwadze, że w więzieniach izraelskich przebywa 10 członków Palestyńskiej Rady Legislacyjnej, z których trzech objęto zatrzymaniem administracyjnym; mając na uwadze, że w dniu 30 lipca 2015 r. Kneset przyjął ustawę o przymusowym karmieniu, która zezwala na przymusowe karmienie więźniów palestyńskich prowadzących strajk głodowy;
- K. mając na uwadze, że w myśl prawa międzynarodowego izraelskie osiedla są nielegalne i od wielu lat stanowią jedną z głównych przeszkód dla działań pokojowych; mając na uwadze, że produkty wytwarzane na obszarze izraelskich osiedli wciąż trafiają na rynek europejski na preferencyjnych warunkach, pomimo tego że obecne prawo UE nie zezwala na import takich produktów na preferencyjnych warunkach określonych w układzie o stowarzyszeniu między UE a Izraelem;
- L. mając na uwadze, że według grupy monitorującej ds. Palestyny od 2004 r. osadnicy żydowscy przeprowadzili na Zachodnim Brzegu ponad 11 000 ataków przeciwko Palestyńczykom; mając na uwadze, że według izraelskiej organizacji praw człowieka Yesh Din jedynie 1,9% spraw dotyczących przemocy ze strony osadników wniesionych do sądów w latach 2005–2014 zakończyło się skutecznym skazaniem;
- M. mając na uwadze, że w świetle prawa międzynarodowego każda strona trzecia, w tym państwa członkowskie, ma obowiązek nieuznawania osiedli oraz nieudzielania im pomocy lub wsparcia, a także obowiązek wyrażania faktycznego sprzeciwu wobec nich;
- N. mając na uwadze, że poprzednia wiceprzewodnicząca Komisji/wysoka przedstawiciel zobowiązała się wydać do lipca 2013 r. ogólnounijne wytyczne dotyczące prawidłowego oznaczania importowanych produktów pochodzących z terenów znajdujących się poza granicami Izraela sprzed 1967 r.; mając na uwadze, że w piśmie z kwietnia 2015 r. zdecydowana większość państw członkowskich wyraziła swoją irytację z powodu wielokrotnego odkładania terminu wydania tych wytycznych przez wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel i zaapelowała do niej o podjęcie stosownych działań; mając na uwadze, że trzy państwa członkowskie – Zjednoczone Królestwo, Dania i Belgia – wydały swoje krajowe dobrowolne wytyczne;
- O. mając na uwadze, że według Biura ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) w sierpniu 2015 r. w strefie C i we Wschodniej Jerozolimie zburzono 142 budynki, których właścicielami byli Palestyńczycy, w tym 16 budowli

sfinansowanych przez darczyńców; mając na uwadze, że wyburzenia doprowadziły do wysiedlenia 201 osób, w tym 121 dzieci, a także w inny sposób dotknęły 426 osób, w tym 233 dzieci; mając na uwadze, że była to największa operacja wyburzeniowa, jaką odnotowano na tych obszarach od stycznia 2013 r.;

- P. mając na uwadze, że rok po izraelskiej operacji wojskowej „Ochronna Krawędź” wymierzonej w Strefę Gazy, w wyniku której śmierć poniosło ponad 2 100 Palestyńczyków i 66 Izraelczyków (w tym, odpowiednio, 1 462 i 5 cywili) strony nie wypełniły spoczywającego na nich obowiązku przeprowadzenia rzetelnego śledztwa w sprawie zarzucanych naruszeń i nie pociągnęły do odpowiedzialności karnej ich sprawców; mając na uwadze, że komisja śledcza ONZ badająca tę operację ustaliła w czerwcu 2015 r., że zarówno Izrael, jak i Hamas popełnili zbrodnie wojenne oraz stwierdziła na tym terytorium zniszczenia na bezprecedensową skalę; mając na uwadze, że Izrael odmówił współpracy z tą komisją śledczą oraz uniemożliwił wjazd jej członków na teren Strefy Gazy;
- Q. mając na uwadze, że osiągnięte dnia 26 sierpnia 2014 r. porozumienie o zawieszeniu broni nie zostało wprowadzone w życie, w szczególności jeśli chodzi o zniesienie blokady; mając na uwadze, że ze względu na poważne ograniczenia w przywozie materiałów budowlanych nie odbudowano jeszcze żadnego z 19 000 całkowicie zniszczonych domów; mając na uwadze, że poza swoim miejscem zamieszkania pozostaje nadal 100 000 osób; mając na uwadze, że 95% zasobów wody w Gazie nie nadaje się do picia; mając na uwadze, że utrzymujące się zamknięcie Strefy Gazy ma destrukcyjny wpływ na 1,8 mln ludzi zamieszkałych na tym terenie; mając na uwadze, że według Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża (MKCK) zamknięcie Strefy Gazy stanowi „zbiorową karę wymierzoną z jawnym naruszeniem zobowiązań Izraela w świetle międzynarodowego prawa humanitarnego”; mając na uwadze, że w sprawozdaniu Konferencji NZ ds. Handlu i Rozwoju (UNCTAD) z dnia 1 września 2015 r. stwierdzono, że blokada doprowadziła do gwałtownego załamania rozwoju Strefy Gazy oraz że do 2020 r. Strefa Gazy stanie się miejscem nienadającym się do zamieszkania;
- R. mając na uwadze, że Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Pomocy Uchodźcom Palestyńskim (UNRWA), która świadczy podstawowe usługi na rzecz uchodźców palestyńskich na okupowanych terytoriach palestyńskich, a także w Jordanii, Libanie i Syrii, stoi w obliczu najpoważniejszego w jej historii kryzysu finansowania; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie pozostają największymi darczyńcami UNRWA, finansując prawie 40% całej pomocy udzielanej przez tę organizację;
- S. mając na uwadze, że w kwietniu 2014 r. został utworzony z poparciem Hamasu i Fatah palestyński rząd jedności, który akceptuje zasady kwartetu bliskowschodniego, tj. odrzucenie przemocy, przestrzeganie podjętych wcześniej uzgodnień oraz uznanie Izraela, i który uzyskał poparcie USA i UE; mając na uwadze, że nie osiągnięto jednak znaczących postępów na drodze do pojednania wśród Palestyńczyków;
- T. mając na uwadze, że od czasu podpisania w Oslo w 1993 r. deklaracji zasad społeczność darczyńców przekazała ponad 23 mld EUR tytułem pomocy na inicjatywy pokojowe i pomocy rozwojowej na okupowanych terytoriach palestyńskich; mając na uwadze, że w tym samym okresie stale rosły wskaźniki nierówności, bezrobocia

i ubóstwa wśród Palestyńczyków;

- U. mając na uwadze, że w wyniku oceny współpracy UE z okupowanymi terytoriami palestyńskimi i poparcia dla narodu palestyńskiego, przeprowadzonej w imieniu Komisji w maju 2014 r., stwierdzono, że obecny model współpracy wyczerpał się z powodu braku równoległego działania politycznego ze strony UE w celu usunięcia przeszkód stwarzanych przez izraelską politykę okupacji i osadnictwa oraz polityczny podział Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy;
  - V. mając na uwadze, że jednym z kluczowych problemów w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie jest status Jerozolimy; mając na uwadze, że UE i wspólnota międzynarodowa nigdy nie zaakceptowały jednostronnej aneksji Wschodniej Jerozolimy przez Izrael; mając na uwadze, że w wyniku polityki rządu izraelskiego dążącej do zmiany struktury demograficznej Wschodniej Jerozolimy Palestyńczycy mieszkający na tym obszarze nadal nie mają prawnie zapewnionego stałego pobytu, narażeni są na konfiskatę ziemi i stałą dyskryminację w dostępie do usług publicznych, trudności w planowaniu i budowie, a także są dyskryminowani pod względem dostępu do miejsc i obiektów kultu religijnego;
  - W. mając na uwadze, że według UNRWA liczba uchodźców palestyńskich – co stanowi jeszcze jedną kluczową kwestię w procesie pokojowym – wynosi obecnie prawie 5 mln, a przeważająca większość z nich to uchodźcy w drugim lub trzecim pokoleniu;
  - X. mając na uwadze, że art. 2 układu o stowarzyszeniu UE-Izrael stanowi wyraźnie, że: „stosunki między Stronami, jak również wszystkie postanowienia niniejszego Układu, opierają się na przestrzeganiu zasad demokratycznych i podstawowych praw człowieka [...], które wywierają wpływ na ich politykę wewnętrzną i międzynarodową oraz stanowią istotny element niniejszego Układu”;
  - Y. mając na uwadze, że na terytoriach Zachodniego Brzegu, jak i we Wschodniej Jerozolimie i w Strefie Gazy obowiązują międzynarodowe prawa człowieka i międzynarodowe prawo humanitarne, w tym również IV konwencja genewska;
1. żąda zakończenia izraelskiej okupacji Zachodniego Brzegu, Strefy Gazy i Wschodniej Jerozolimy;
  2. podkreśla, że podstawę rozwiązania dwupaństwowego stanowi rezolucja Narodów Zjednoczonych z 1948 r. i uznanie obu państw przez wspólnotę międzynarodową, i w związku z tym nalega na wszystkie państwa członkowskie UE, instytucje UE i oengetowskie organizacje, aby zgodnie z decyzją ONZ z listopada 2012 r. uznały Państwo Palestyna w granicach z 1967 r. i ze stolicą we Wschodniej Jerozolimie, jak ustalono w rezolucjach ONZ, które istniałyby w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa obok Państwa Izrael;
  3. podkreśla, że uznanie Państwa Palestyna przez państwa członkowskie powinno przyczynić się do natychmiastowego wznowienia bezpośrednich rozmów pokojowych między Izraelczykami i Palestyńczykami, a także wzywa UE, by stała się prawdziwym graczem politycznym w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie przez poparcie prowadzonych w ramach ONZ konkretnych działań w kierunku znalezienia kompleksowego rozwiązania obejmującego wszystkie zagadnienia ostatecznego

statusu; uważa, że postępy w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie przyniosłyby korzyści całemu niespokojnemu regionowi;

4. potwierdza, że rozwój stosunków między UE a Izraelem musi być silnie uzależniony od przestrzegania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, jak przewiduje art. 2 układu o stowarzyszeniu;
5. stanowczo potępia nieustanną rozbudowę osiedli izraelskich, która stanowi naruszenie prawa międzynarodowego, podsyca urazę Palestyńczyków oraz podważa realność i perspektywę rozwiązania dwupaństwowego; wzywa władze Izraela do natychmiastowego wstrzymania i zmiany polityki osadnictwa oraz zaprzestania konfiskaty ziemi, zaczynając jak najszybciej od terenów na południe od Betlejem;
6. wyraża głębokie zaniepokojenie eksploatacją palestyńskich zasobów naturalnych przez Izrael oraz powszechną praktyką przymusowego przesiedlania, zwłaszcza w strefie C, co stanowi rażące naruszenie prawa międzynarodowego; wyraża w szczególności ubolewanie z powodu decyzji wydanych w ostatnim czasie przez izraelski sąd zezwalających na wyburzenie domów i przymusowe przesiedlenie społeczności beduińskich na Zachodnim Brzegu na potrzeby budowy żydowskich osiedli; wzywa władze Izraela do pełnego poszanowania praw Beduinów oraz niezwłocznego odstąpienia od wyburzeń i zaniechania wykonania nakazów wysiedlenia wiosek w społecznościach Susya i Abu Nwar;
7. wyraża swoje głębokie zaniepokojenie nasilającymi się przejawami niekontrolowanej przemocy ze strony osadników, w tym niedawnym morderstwem 18 miesięcznego palestyńskiego dziecka w wyniku podpalenia dokonanego w palestyńskiej wiosce Douma w dniu 28 lipca 2015 r.; z zadowoleniem przyjmuje powszechne potępienie tego przestępstwa przez przywódców Izraela, mimo że przeważnie nie dostrzeżono endemicznego charakteru przemocy stosowanej przez osadników, której sprzyja panujący od dziesięcioleci klimat bezkarności i podżegania;
8. wzywa do natychmiastowego zakończenia nielegalnej blokady Strefy Gazy, która stanowi karę zbiorową wobec lokalnej ludności; wzywa wszystkie strony do faktycznego wprowadzenia w życie warunków porozumienia o zawieszeniu broni z sierpnia 2014 r.; wzywa UE do podjęcia konkretnych działań, aby skłonić Izrael do zakończenia blokady, zwłaszcza poprzez określenie harmonogramu; ubolewa nad dalszym ograniczaniem przez Izrael przywozu materiałów budowlanych do Strefy Gazy; wzywa rząd Izrael do zaprzestania stosowania uznaniowej i nieprzejrzystej praktyki uznawania materiałów za materiały podwójnego przeznaczenia oraz do dostosowania swojego wykazu materiałów podwójnego przeznaczenia do standardów międzynarodowych, w szczególności poprzez usunięcie z niego drewna, kruszywa, prętów stalowych i cementu; podkreśla, że na mocy IV konwencji genewskiej Izrael, jako okupant, jest jedyną i główną stroną odpowiedzialną za utrzymanie minimalnych warunków życia mieszkańców Gazy;
9. ponawia swój apel o pilną odbudowę Strefy Gazy i przywrócenie jej do dawnego stanu po wojnie, która miała miejsce latem 2014 r.; uważa, że musi to stanowić priorytet pomocy humanitarnej UE i wspólnoty międzynarodowej; wyraża uznanie dla heroicznej pracy UNRWA w tym zakresie; wzywa międzynarodowych darczyńców do spełnienia obietnic złożonych na konferencji w Kairze w październiku 2014 r.;

10. ponownie apeluje o uwolnienie wszystkich palestyńskich więźniów politycznych, zwłaszcza członków Palestyńskiej Rady Legislacyjnej; wzywa do pełnego poszanowania praw Palestyńczyków przetrzymywanych i osadzonych z przyczyn politycznych w izraelskich więzieniach, w tym osób prowadzących strajk głodowy; uznaje ustawę zezwalającą na przymusowe karmienie, przyjętą przez Kneset w dniu 30 lipca 2015 r., za pogwałcenie międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka i wzywa do jej natychmiastowego cofnięcia;
11. uważa, że UE powinna wziąć na siebie odpowiedzialność i stać się prawdziwym graczem politycznym i mediatorem w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie oraz zwraca się do UE o:
- potępienie polityki kary zbiorowej stosowanej wobec ludności palestyńskiej i wezwanie do położenia kresu izraelskiej bezkarności za nieustanne rażące naruszanie prawa międzynarodowego i prawa humanitarnego, karty ONZ i Powszechnej deklaracji praw człowieka;
  - wykonanie postanowień art. 2 układu o stowarzyszeniu UE-Izrael przez zamrożenie układu do czasu zaprzestania naruszania praw człowieka przez Izrael;
  - wprowadzenie zakazu eksportu broni z UE do Izraela, zakazanie wszelkiego importu broni z Izraela do UE oraz natychmiastowe zakończenie wszelkiej współpracy z Izraelem w ramach Europejskiej Agencji Obrony (EDA);
  - nieprzyznawanie podmiotom izraelskim żadnych środków w ramach programu „Horyzont 2020”;
  - zażądanie od Izraela zadośćuczynienia za zniszczenie podczas wielokrotnych ataków zarówno w Gazie, jak i na Zachodnim Brzegu projektów finansowanych przez UE;
  - poparcie wniosku prezydenta Palestyny Mahmuda Abbasa o przyznanie Palestynie ochrony międzynarodowej;
  - wezwanie rządów państw członkowskich do realizacji wytycznych z dnia 19 lipca 2013 r., wezwanie do wprowadzenia zakazu importu do UE wszystkich produktów izraelskich wytworzonych w nielegalnych osiedlach izraelskich na okupowanych terytoriach palestyńskich;
12. wzywa UE, aby zareagowała na stałą rozbudowę osiedli izraelskich przez rygorystyczne wykluczenie stosowania umów między UE a Izraelem do okupowanych terytoriów palestyńskich, lepsze informowanie obywateli UE i unijnych przedsiębiorstw o osiedlach i działalności osadniczej, podejmowanie działań wobec przedsiębiorstw z UE współwinnych aktom przemocy popełnianym na terenach osiedli, podjęcie konkretnych działań wobec osadników, łącznie z przyjęciem polityki nieutrzymywania kontaktów i wprowadzeniem zakazu wydawania wiz, wykluczenie produktów pochodzących z osiedli z rynku wewnętrznego UE oraz zamrożenie stosunków między UE a Izraelem w świetle art. 2 układu o stowarzyszeniu;
13. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do zapewnienia, zgodnie z zasadą

rozdzielenia między Izraelem a jego działaniami na okupowanych terytoriach palestyńskich, by – jak podkreślono w konkluzjach Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 20 lipca 2015 r. – wszelkie umowy między Państwem Izrael a UE jednoznacznie i wyraźnie stwierdzały, że nie mają zastosowania do terytoriów zajętych przez Izrael w 1967 r.; wzywa do prawidłowego oznaczania produktów pochodzących z osiedli izraelskich na rynku UE, zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi i długoletnią polityką UE w tym zakresie;

14. wyraża głębokie zaniepokojenie poważnym kryzysem finansowania UNRWA; apeluje o zwiększenie unijnego wsparcia finansowego dla UNRWA i wzywa wszystkich pozostałych darczyńców do zwiększenia finansowania tej organizacji, a jednocześnie nalega na to, by zajęto się podstawową kwestią uchodźców palestyńskich, tj. prawem do powrotu; wyraża uznanie dla UNRWA za jej nadzwyczajne wysiłki, które umożliwiły otwarcie roku szkolnego 2015/2016 dla dzieci uchodźców palestyńskich;
15. z zadowoleniem przyjmuje jednomyślne głosowanie państw członkowskich UE za przyjęciem rezolucji Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 3 lipca 2015 r. w sprawie zapewnienia rozliczalności i sprawiedliwości za wszelkie naruszenia prawa międzynarodowego na okupowanych terytoriach palestyńskich, w tym we Wschodniej Jerozolimie, oraz wzywa UE do zapewnienia pełnej realizacji zaleceń zawartych w sprawozdaniu niezależnej komisji śledczej ONZ, w tym zaleceń wzywających do aktywnego wspierania prac Międzynarodowego Trybunału Karnego dotyczących palestyńskich terytoriów okupowanych;
16. ponownie przyjmuje z zadowoleniem ratyfikację przez Palestynę Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego; z ubolewaniem stwierdza, że wiceprzewodnicząca Komisji/wysoka przedstawiciel nie zechciała nawet dostrzec tego istotnego kroku przybliżającego możliwość pociągnięcia do odpowiedzialności sprawców przyszłych naruszeń popełnionych przez wszystkie strony; uważa, że takie postępowanie w rażący sposób podważa wiarygodność polityki praw człowieka UE oraz jej oświadczenia na temat odpowiedzialności i międzynarodowej sprawiedliwości;
17. wyraża zaniepokojenie doniesieniami o pogarszającym się klimacie dla pozarządowych organizacji broniących praw człowieka w Izraelu oraz nasileniem działań podejmowanych przez obecny rząd mających na celu tłumienie sprzeciwu i niezależnej sztuki, w tym przez przyjęcie projektów ustaw poważnie ograniczających możliwość działalności organizacji pozarządowych; wzywa misje dyplomatyczne UE do podjęcia rozmów z władzami Izraela na temat tej naglącej kwestii oraz do dalszego wspierania podmiotów działających na rzecz praw człowieka w tym kraju;
18. z zadowoleniem przyjmuje sporządzenie wspólnej listy oraz uzyskanie dobrego wyniku w ostatnich wyborach parlamentarnych w Izraelu, gdyż pozwala to na wyrażanie opinii przez siły i obywateli w Izraelu dążących do zakończenia okupacji i pokojowego rozwiązania dwupaństwowego;
19. wyraża nadzieję, że palestyńskim siłom politycznym uda się doprowadzić do pojednania i jedności narodowej, co pomoże w zakończeniu okupacji;
20. postanawia sporządzić sprawozdanie w sprawie handlu bronią i innym sprzętem służącym zapewnieniu bezpieczeństwa między państwami członkowskimi a Izraelem

i Palestyną oraz w sprawie zgodności takiego handlu ze wspólnym stanowiskiem UE; wzywa do wprowadzenia przez ONZ kompleksowego embarga na dostawy broni dla wszystkich stron w regionie, aby zapobiec dalszemu gwałceniu międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka;

21. przypomina swoją decyzję o zainaugurowaniu inicjatywy „Parlamentarzyści dla pokoju” zmierzającej do zbliżenia europejskich, izraelskich i palestyńskich parlamentarzystów, aby przyczynić się do postępów w realizacji programu na rzecz pokoju i wspomóc starania dyplomatyczne UE;
22. wyraża oburzenie ciągłymi i nieuzasadnionymi działaniami władz Izraela, które blokują każdą wizytę oficjalnych organów Parlamentu Europejskiego w Strefie Gazy; ostrzega, że w przypadku niezaprzeczenia tej praktyki do 1 listopada 2015 r. podjęte zostaną stosowne środki;
23. postanawia wysłać delegację ad hoc do Palestyny, łącznie z Gazą, i do Izraela, która oceni na miejscu sytuację w zakresie zniszczeń projektów finansowanych przez UE w strefie C oraz w Strefie Gazy, a także szanse trwałego rozwiązania konfliktu;
24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, parlamentom i rządów państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Knesetowi, Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej, prezydentowi i rządowi Państwa Palestyna, prezydentowi i rządowi Izraela, Sekretarzowi Generalnemu Ligi Państw Arabskich oraz komisarzowi generalnemu UNRWA.